

Ъ въ средѣ-та или на краѣ-тъ на слова-та также като безгласны, и гы ставили въ средѣ-та на едно слово не за друго, но само за да изражатъ и опредѣлятъ точно гѣсто-то и твѣрдо, или мѣтко-то и тѣтко произношеніе на предидѣща-та имъ безгласна буква, (разумѣва се спорядъ тогашнее народно произношеніе). — Това явно се вижда ако вникне нѣкой и приглѣда добрѣ ветхы-тѣ списатели, ще се увѣри сирѣчь за тажъ истинѣ и ще види че они писали: *много*, вмѣсто *многo*; *два*, вм: *два*; *никто*, а не *никто*; *притѣж*, вм: *притча*; *сылавшу*, вм: *сылавшу*; *спляцемъ*, вм: *спляцемъ*; *кротѣци*, вм: *кротѣци*; *пшеница*, вм: *пшеница*; *подобно*, вмѣсто *подобно*; *смокѣви* вм: *смокви*; *всѣяко*, вм: *всѣяко*; *книга*, вм: *книга*; *изгнани*, вм: *изгнани*; *домашні-а і-а*, вм: *домашняя*; *ничтоже*, вм: *ничтоже*; *ръцѣте*, вм: *ръцѣте*; *птици*, вм: *птици*; *вси*, вм: *вси*; *лучше*, вм: *лучше*; *днесь*, вм: *днесь*; *что*, вм: *что*; *пославшаго*, вм: *пославшаго*; *колизѣдо*, вм: *колизѣдо*; *праздно*, вм: *праздно*; *кончаниа*, вм: *кончаниа*; *чтый*, вм: *чтый*; и пр. и пр. (Остромирово Евангеліе). — Отъ малко-то тѣя доведени примѣры, очевидно е че наши-тѣ праотци употреблявали подирь твѣрды-тѣ и гѣсты безгласны дебели-тѣ буквъ **Ъ**; а подирь шипящы-тѣ, **Ж**, **Ч**, **Ш**, както и подирь другы безгласны буквы що се произносятъ мѣтко, употреблявали мѣткѣ-тѣ безгласнѣ **Ъ**; а разумѣва се ясно, че това они стрували само и само за да изражатъ точно и благозвучно предидѣщѣ-тѣ имъ безгласнѣ буквъ.

Можи нѣкой да ми носрѣщне че у много ветхи рѣкописи находять се **Ъ** и **Ъ** и въ средѣ-та на слова-та, употребени като гласни букви; на това отвѣщавамъ пакъ че мы не трѣба да се водимъ отъ произношеніе-то на сегашни тѣ Бѣлгари за да оцѣнимъ и опредѣлимъ точно произношеніе-то нашихъ праотцевъ на букви тѣ **Ъ** и **Ъ**, или въобще на слова-та; защото ако кажемъ че букви-тѣ **Ъ** и **Ъ** сѣ гласни въ слова-та *скрѣбъ*, (скрѣбъ или скрѣбъ); *лѣжнихрѣсти* (лѣжнихрѣсти); *крѣсть*, (крѣсть); *лѣжнихрѣсти* (лѣжнихрѣсти); *конѣцъ*, (конѣцъ) и пр: и пр: то сякамы че много ще се излѣжимъ; понеже знаемъ че много отъ Ново-Бѣлгары-тѣ произносятъ Петѣръ, даже малоучени-тѣ и пишѣтъ Петарѣ, вмѣсто Петръ, или спорядъ ветхы-тѣ Петѣръ; знаемъ при това, че най право-то правописаніе и произношеніе е *Петѣръ* а не *Петѣръ* или *Петарѣ*: — тѣжъ сѣ-